

Görmek Üzerine...

Gösterdim... Gördü anlamına gelmez
Söyledim... Duydu anlamına gelmez
Duydu... Doğru anladı anlamına gelmez
Anladı... Hak verdi anlamına gelmez
Hak verdi... İnanı anlamına gelmez
İnanı... Uyguladı anlamına gelmez
Uyguladı... Sürdürecekt anlamına gelmez



Adamın biri ilk defa gittiği küçük bir kasabada duran bir arabanın yanına sokulmuş ve arka koltukta tek başına oturan çocuğa;

— Buranın yabancısıyım, demiş. Parkın hemen yanı başındaki fırını arıyorum, çok yakın olduğunu söylediler.

Çocuk arabanın penceresini açtıktan sonra;

— Ben de buraya ilk defa geliyorum, demiş. Ama sağ tarafa gitmeniz gerekiyor herhalde.

Adam çocuğun yabancı olmasına rağmen bunu nasıl anladığını sormuş ister istemez.

— İhlamur çiçeklerinin kokusunu duymuyor musunuz? diye gülümsemiş çocuk. Kuş cıvıltıları oradan geliyor zaten.

— İyi ama demiş adam, bunların parktan değil de tek bir ağaçtan gelmediği ne malûm?

— Tek bir ağaçtan bu kadar yoğun koku gelmez diye atılmış çocuk. Üstelik manolyalar da katılıyor onlara. Hem biraz derin nefes alırsanız, fırından yeni çıkmış ekmeklerin kokusunu da duyacaksınız.

Adam gözlerini hafifçe kısarak denileni yaptıktan sonra, teşekkür etmek için döndüğünde fark etmiş çocuğun kör olduğunu.

Çocuk ise, konuşurken bir anda sözlerini yarıda kesmesinden anlamış adamın kendisini fark ettiğini.

Işığa hasret gözlerini ondan saklamaya çalışırken;

— Üç yıl önce bir kaza geçirmişt看, demiş. Görmeyi o kadar çok özledim ki! Sizinkiler sağlam, öyle değil mi?

Adam çocuğun tarif ettiği yerde bulunan fırına doğru yönelirken;

— Artık emin değilim demiş. Emin olduğum tek şey, benden iyi gördüğündür.



NOT: Bu yazı muhtelif zamanlarda internet ortamında incelenip beğenilen içeriklerin arşivlenmesi neticesinde elde edilmiştir. Görsel tasarım ve düzenleme Süleyman Sami Kepenek İlkokulu tarafından yapılmıştır. Eğitim amacıyla hazırlanmıştır.

Düşündüren Bir Mektup

Zaman alacak biliyorum, fakat eğer öğretebilirsen ona;
Kazanılan bir liranın, bulunan beş liradan daha değerli olduğunu öğret...
Kaybetmeyi öğrenmesini öğret ona ve hem de kazanmaktan neşe duymayı...
Kıskançlıktan uzaklara yönelt onu eğer yapabilirsen,
Sessiz kahkahaların gizemini öğret ona...
Bırak erken öğrensin, zorbaların görünüşte galip olduklarını.
Eğer yapabilirsen, ona kitapların mucizelerini öğret...
Fakat ona sessiz zamanlar da tanı;
Gökyüzündeki kuşların, güneşin altındaki arıların
Ve yemyeşil yamaçtaki çiçeklerin edebi gizemini düşünebileceği...
Okulda hata yapmanın, hile yapmaktan çok daha onurlu olduğunu öğret ona...
Ona kendi fikirlerine inanmasını öğret,
Herkes ona yanlış olduğunu söylediğinde dahi...
Tüm insanları dinlemesini öğret ona,
Fakat tüm söylediklerini gerçeğin eleğinden geçirmesini
Ve sadece iyi olanlarını almasını da öğret...
Eğer yapabilirsen üzüldüğünde bile nasıl gülümseyeceğini öğret ona...
Gözyaşlarında hiçbir utanç olmadığını öğret...
Ona kuvvetini ve beynini en yüksek fiyatı verene satmasını,
Fakat hiçbir zaman kalbine ve ruhuna fiyat etiketi koymamasını öğret...
Uğultulu bir insan kalabalığına kulaklarını tıkamasını öğret ona...
Ve eğer kendisinin haklı olduğuna inanıyorsa, dimdik dikilip savaşmayı öğret...



NOT: Bu yazı muhtelif zamanlarda internet ortamında incelenip beğenilen içeriklerin arşivlenmesi neticesinde elde edilmiştir. Görsel tasarım ve düzenleme Süleyman Sami Kepenek İlkokulu tarafından yapılmıştır. Eğitim amacıyla hazırlanmıştır.

Bir Öykü

Bu öykü;

Herkes, Birisi, Herhangi Biri, Hiç Kimse
adlı dört kişi hakkındadır.

Yapılması gereken önemli bir iş vardı.

Ve Herkes, Birisinin bu işi yapacağından emindi.

Gerçi işi Herhangi Biri de yapabiliirdi.

Ama Hiç Kimse yapmadı. Birisi buna çok kızdı.

Çünkü iş Herkesin işiydi. Herkes, Herhangi Birinin bu işi yapabileceğini düşünüyordu.

Ama Hiç Kimse, Herkesin yapamayacağını farkında değildi. Sonunda Herhangi Birinin yapabileceği bir işi Hiç Kimse yapmadığı için Herkes, Birisini suçladı.



***NOT:** Bu yazı muhtelif zamanlarda internet ortamında incelenip beğenilen içeriklerin arşivlenmesi neticesinde elde edilmiştir. Görsel tasarım ve düzenleme Süleyman Sami Kepenek İlkokulu tarafından yapılmıştır. Eğitim amacıyla hazırlanmıştır.*

İki Simge

Yaşlı Kızılderili Reisi kulübesinin önünde torunuyla oturmuş, az ötede birbiriyle boğuşup duran iki kurt köpeğini izliyorlardı. Köpeklerden biri beyaz, biri siyahtı ve on iki yaşındaki çocuk kendini bildi bileli o köpekler dedesinin kulübesi önünde boğuşup duruyorlardı. Dedesinin sürekli göz önünde tuttuğu, yanından ayırmadığı iki iri kurt

köpeğiydi bunlar. Çocuk, kulübeyi korumak için bir köpeğin yeterli olduğunu düşünüyor, dedesinin ikinci köpeğe neden ihtiyacı olduğunu ve renklerinin neden illa da siyah ve beyaz olduğunu anlamak istiyordu artık. O merakla, sordu dedesine. Yaşlı Reis, bilgece bir gülümsemeye torununun sırtını sıvazladı.

—Onlar" dedi, "benim için iki simgedir evlat."

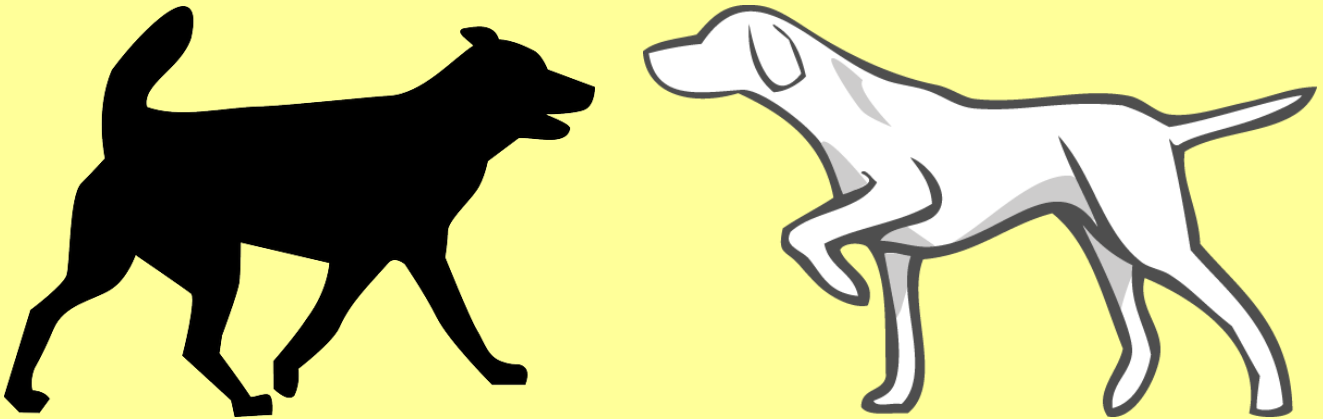
—Neyin simgesi?" diye sordu çocuk.

—İyilik ile kötülüğün simgesi. Aynen şu gördüğün köpekler gibi, iyilik ve kötülük içimizde sürekli mücadele eder durur. Onları seyrettikçe ben hep bunu düşünürüm. Onun için yanımda tutarım onları. Çocuk, sözün burasında; 'mücadele varsa, kazananı da olmalı' diye düşündü ve her çocuğa has, bitmeyen sorulara bir yenisini ekledi:

—Peki" dedi. "Sence hangisi kazanır bu mücadeleyi?"

Bilge Reis, derin bir gülümsemeye baktı torununa.

—Hangisi mi evlat? Ben, hangisini daha iyi beslersem o kazanır."



NOT: Bu yazı muhtelif zamanlarda internet ortamında incelenip beğenilen içeriklerin arşivlenmesi neticesinde elde edilmiştir. Görsel tasarım ve düzenleme Süleyman Sami Kepenek İlkokulu tarafından yapılmıştır. Eğitim amacıyla hazırlanmıştır.

Anlayabilmek

"Satılık Köpek Yavruları" ilanının hemen altında küçük bir çocuğun başı gözüktü ve çocuk dükkân sahibine sordu :

—"Köpek yavrularını kaçta satıyorsunuz?"

Dükkân sahibi :

—"30 dolarla 50 dolar arasında değişiyor fiyatları" dedi

—"Benim 2 dolar 37 sentim var" dedi çocuk. "Bir bakabilir miyim yavrulara"

Dükkân sahibi gülümsedikten sonra bir ıslık çaldı ve köpek kulübesinden beş tane yumak halinde yavru çıktı. Yavrulardan biri arkadan geliyordu. Küçük çocuk yürümekte zorluk çeken sakat yavruyu işaret edip sordu:

—"Bunun nesi var?"

Dükkân sahibi onun kalça çıkığı olduğunu ve hep sakat kalacağını açıkladı.

Küçük çocuk heyecanlanmıştı.

—"Ben bu yavruyu satın almak istiyorum."

Dükkân sahibi:

—"Hayır o yavruyu satın alman gerekmiyor. Eğer gerçekten istiyorsan o yavruyu sana bedava veririm"

Küçük çocuk birden sinirlendi.

Dükkân sahibinin gözlerinin içine dik dik bakarak:

—"Onu bana vermenizi istemiyorum. O da diğer yavrular kadar değerli ve ben fiyatını tam olarak ödeyeceğim. Aslında şimdi size 2 dolar 37 cent vereceğim ve geri kalanını ayda 50 cent ödeyerek tamamlayacağım."

Dükkân sahibi çocuğu ikna etmeye çalıştı:

—"Bu köpeği gerçekten satın almak istediğini sanmıyorum. Bu yavru hiçbir zaman diğer yavrular gibi koşup, zıplayamayacak ve seninle oynayamayacak."

Bunun üzerine küçük çocuk eğildi, pantolonunu sıvadı ve büyük bir metal parçasıyla desteklediği sakat bacağını dükkân sahibine gösterip, tatlı bir sesle:

—"Ben de çok iyi koşmıyorum ve bu yavrunun kendisini çok iyi anlayacak bir sahibe gereksinimi var" dedi.



NOT: Bu yazı muhtelif zamanlarda internet ortamında incelenip beğenilen içeriklerin arşivlenmesi neticesinde elde edilmiştir. Görsel tasarım ve düzenleme Süleyman Sami Kepenek İlkokulu tarafından yapılmıştır. Eğitim amacıyla hazırlanmıştır.